

In onze nieuwe serie Generatiekloof komen verschillen in opvattingen en levenswijze tot uiting. Waarmee had je echt moeite en hoe heb je begrip voor elkaar gekregen, elkaar geaccepteerd en gesteund? Een gesprek tussen het bekende kind en de ouder. MAX Magazine was bij het gesprek van BBB-boegbeeld Caroline van der Plas en haar moeder.

Caroline van der Plas en haar moeder Nuala Fitzpatrick

‘We groeien steeds meer naar elkaar toe’

Caroline van der Plas (55), Tweede Kamerlid en frontvrouw van BBB, was een rebelse tiener. Haar moeder Nuala van der Plas-Fitzpatrick (83) kon haar weleens achter het behang plakken. Nu zijn ze alweer decennialang elkaars steun en toeverlaat.

Caroline: “Als puber was ik absoluut rebels. Mijn oudere broers Ian en Andrew mochten veel meer dan ik. Dat wilde ik ook.”

Nuala: “Jij was vroegrijp en trok je weinig van ons aan. Heel vaak wist ik niet waar je uithing. Dan belde je pas uren later dat je liftend naar een concert in Brussel was gegaan of bij een motorwedstrijd zat. Je maakte het eens zo bont dat je met een vriendin de boot naar Harwich pakte en dit pas een dag later meldde. Zat je al hoog en droog in Engeland.”

Caroline: “Toen was ik al zeventien... Een ‘nee’ wilde ik niet horen. Ik wilde vertrouwen. Ik werd korter gehouden dan mijn broers, en daar zette ik me ook tegen af.”

Nuala: “Je kreeg geen huisarrest. Dat had totaal geen zin, Caroline is Caroline. Ik maakte me zorgen, maar had ook genoeg afleiding. In die jaren was ik gemeenteraadslid en later wethouder voor het CDA in Deventer. Ik had een drukke baan.”

Hippiekleding

Nuala: “Ik was het ook niet altijd eens met je kledingkeuze. Zo hippieachtig met van die harembroeken. Ik hield meer van chic.”

Caroline: “En dan ging ik op klompen met geitenwollen sokken en blauwe strepen in mijn haar naar school. Jij maakte je druk over wat de burens ervan zouden vinden.”

Nuala: “Die tijd ben ik allang voorbij. Wat een ander vindt, maak ik me niet meer zo druk over.”

Caroline: “Jij bent opgegroeid in een tijd van grote sociale controle.”

Nuala: “Mijn tienerjaren op het Ierse katholieke platteland zagen er heel anders uit. Sober. We hadden

geen gas, water en elektriciteit. Ik ging naar een nonnenschool. Pas op mijn achttiende, en inmiddels verhuisd naar de stad, ging ik uit en kreeg ik serieus aandacht voor jongens. Hoewel ik op mijn zestiende wel stiekem een vriendje had. Niet dat er iets gebeurde...”

Caroline: “Zie je wel, ook een tikje recalcitrant. Dan krijg je een dochter die op haar dertiende al achter de jongens aanzat. Uitgaan zorgde thuis voor de grootste strijd.”

Nuala: “En school. Ik wilde dat je na de middelbare school een goede opleiding zou volgen. Zodat je voor jezelf kon zorgen. Maar de havo afmaken was al een strijd.”

Caroline: “Ik spijbelde veel. Uiteindelijk heb ik acht jaar over de havo gedaan. Ik had overigens wel een zeker ontzag voor jullie. ‘Wat er ook gebeurt, jij maakt de havo af; al ben je 25’, zeiden jullie altijd.”

Nuala: “Door je vader (lokaal sportjournalist, red.) ben je in de journalistiek gerold. Ik ben hem daar altijd dankbaar voor geweest.”

Caroline: “Het vak heb ik in de praktijk geleerd. Journalistiek paste bij mij, dat zag hij goed. Door thuis veel met elkaar te praten, kregen we uiteindelijk begrip voor elkaar. Ik legde uit waarom ik zelfstandigheid en eigen keuzes maken zo belangrijk vond. Ik was niet tegendraads om jullie te pesten.”

Nuala: “Uiteindelijk zag ik wel in dat jij je prima redde. Feitelijk verschillen we niet zoveel. We hebben allebei een enorme drang naar onafhankelijkheid. Inmiddels zijn mijn vastgeroeste principes weg. Iedereen ontwikkelt zich op een andere manier. Als moeder moet je niet willen dat je dochter jouw evenbeeld wordt.”

Caroline: “En kijk nu... We komen dicht in de buurt.

Caroline: “En kijk nu... We komen dicht in de buurt.

Mijn kinderen zou ik al jong vertrouwen geven, nam ik me voor. Dat is ook niet altijd gelukt. Pas toen ik zelf moeder werd, begreep ik jouw zorgen en ongerustheid. Ondanks dat we in mijn puberteit ruzie maakten, was je er wel altijd voor mij. Voor ons alle drie.”

Nuala: “Wat er ook gebeurt, je staat achter je kinderen. Hoe oneens je het soms ook met elkaar bent.”

Geloof en kerk

Caroline: “Het geloof was ook zo’n struikelblok. Vanaf mijn zestiende besloot ik niet meer naar de kerk te gaan. Ik heb niks met de kerk. Het angst aanjagen en klein houden staat me tegen.”

Nuala: “Alleen onder de mis op kerstavond kon je

OVER CAROLINE

BBB-frontvrouw Caroline van der Plas (1967, Cuijk) kwam in 2021 in de Tweede Kamer. Daarvoor werkte ze als journalist voor de uitgeverijen Reed Business en Agro. Ze was redacteur voor LTO Noord en communicatiemedewerker bij de Nederlandse Vakbond Varkenshouders. Van der Plas heeft twee zonen.

niet uit. Ik ben zwaar katholiek opgevoed. Pas veel later heb ik mijn eigen weg daarin gevonden.”

Caroline: “Voor jou was het schrikken dat ik al zwanger raakte voordat ik getrouwd was. En dat ik de kinderen niet liet dopen.”

Nuala: “Over het nog niet getrouwd zijn kon ik me snel heen zetten, maar de kinderen niet laten dopen was een shock.”

Caroline: “Ik wilde dat mijn kinderen later zelf die keuze konden maken.”

Nuala: “Ik heb er ook vrede mee. Geen van mijn zes kleinkinderen is gedoopt. De kerk hoeft niet je hele leven te bepalen.”

Caroline: “Jij groeide met je tijd mee en bleef niet hangen in principes. Alles is bespreekbaar. Altijd kan ik op je rekenen. Na mijn scheiding stond je ook gelijk voor me klaar en paste op de kinderen als ik moest werken. Die stabiliteit was fijn.”

Nuala: “Jouw huis voelt als mijn tweede thuis. Mijn band met de jongens is nog steeds sterk. Ik ga met ze naar de film en de jongste komt eens in de week bij mij eten. Ik kijk daarnaar uit. Zeker nu jij doordeweeks in Den Haag verblijft. Ik mis het om samen dingen te doen. Maar dapper dat je deze taak op je hebt genomen, Kamerlid zijn is geen eenvoudige baan.”

Bedreigingen

Caroline: “We hebben tegenwoordig minder tijd voor elkaar. Maar zondags neem ik je mee voor een ritje door de omgeving of eten we samen, en we bellen of appen dagelijks. Jij bent altijd een voorbeeld voor mij geweest. Ik vond het als kind al stoer dat je je inzette voor de gemeenschap.”

Nuala: “Tijdens de debatten app ik je weleens met advies.”

Caroline: “Je hebt een hele goede visie.”

Nuala: “Ik maak me wel héél veel zorgen over de bedreigingen op sociale media. Er hoeft maar één gek

te zijn... Het zal me toch niet gebeuren dat ik een tweede kind verlies. Ik had er slapeloze nachten van.”

Caroline: “Voor jou vond ik de bedreigingen het ergst. Dan ben je 83 en moet je dat nog meemaken. Bedreigers, al is het niet altijd serieus, beseffen niet dat ze een hele familie raken.”

Nuala: “Je moet je niet zo veel zorgen over mij maken. ‘Stop ermee’ zal ik ook nooit zeggen. Dat is jouw keuze. Ik ben enorm trots op wat je bereikt hebt en zal in elke keuze achter je staan.”

‘Ik had nauwelijks tijd om te rouwen, omdat ik midden in de campagne zat’

Samen veel meegemaakt

Caroline: “Onze band is sterk. Als familie hebben we best veel meegemaakt. In een paar jaar tijd is pap, mijn tweede man Jan en broer Andrew overleden.”

Nuala: “We vinden kracht bij elkaar. Andrew is veel te jong gestorven. Een ouder hoort een kind niet te overleven.” Ze breekt en raakt emotioneel.

Caroline: “Ach mam...” Caroline wrijft troostend over haar arm. “Ik vind het zo knap hoe je met hun verlies omgaat en van alles blijft doen.”

Nuala: “We praten veel over onze geliefden en halen leuke anekdotes op.”

Caroline: “Ze zouden mijn politieke carrière geweldig hebben gevonden. Jan heeft de oprichting van BBB meegemaakt en stond achter mijn politieke ambities. Vlak voordat de verkiezingscampagne echt begon, overleed hij aan alvleesklierkanker.”

Nuala: “Ik was dol op Jan. Hij was heel goed voor jou en de kinderen.”

Caroline: “Ik had nauwelijks tijd om te rouwen, omdat ik midden in de campagne zat. Hard werken is wellicht een manier geweest om met zijn dood om te gaan.”

Nuala: “Ik vond dat zo sterk van jou.”

Caroline: “Ik blijf de vrouw van Jan zonder dat het een obsessie is. Ik wil hem niet inruilen en loslaten. Zo’n grote liefde kom ik nooit meer tegen.”

Ze pinkt bijna ongemerkt een traan weg. ■

“Vandaag op #prinsjesdag is mijn moeder (83) te gast” #TrotsOpHaar” Dit bericht met foto zette Caroline 20 september op Twitter.